

store Nedskæring, som jeg indrømmer der har fundet Sted ogsaa for den anden For-
ening.

Dernæst vil jeg ligeledes vedrørende § 14, Indenrigsministeriets Budget, Punkt IX, Tilskud til forskellige Foreninger og Selskaber, bede den højtærede Indenrigsminister, om det ikke var muligt at føre Beløbet under Punkt 13, Tilskud til Haandværkssvendenes Syge-Rejseforening, tilbage til de 9 000 Kr., som denne Forening fik i Finansaaret 1920—21. At man har fragtaget denne Institution de 2 000 Kr., har bevirket, at den har overmaade meget Besvær med at holde Svendehjemmene i en passende og anstændig Stand, idet jo nemlig Sygekassens Andel i Tilskuddet ikke kan beskæres.

Endvidere skal jeg nævne under samme Afsnit Nr. 12, Tilskuddet til Skandinavisk Central-Understøttelseskasse i Udlandet, 500 Kr. Med de vanskelige Forhold, som vore unge Haandværkere for Tiden maa kæmpe med, naar de opholder sig i Udlandet, undertiden i Perioder, hvor de ingen Beskæftigelse har, finder jeg, at et Tilskud paa 500 Kr. er alt for ringe. Jeg ser f. Eks., at Foreningen Dansk Samvirke faar 3 000 Kr., og selv om denne Forenings Bestyrelse, der tæller Mænd som den højtærede Trafikminister, H. P. Prior og Marott, maaske kan være en Borgen for, at Foreningen røgter en virkelig god Opgave i Retning af at bevare Sammenholdet mellem Danske i Udlandet, opretholde et Tidsskrift og lignende, forekommer det mig alligevel, at der er et Misforhold mellem et Tilskud til denne Forening paa 3 000 Kr. og 500 Kr. til den Skandinaviske Central-Understøttelseskasse. De unge Haandværkere betaler selv et stort Beløb til denne Forening, som skal yde dem Vejledning og økonomisk Støtte, naar de rejser til Udlandet for at dygtiggøre sig i deres Fag og i det hele udvide deres Horisont, og jeg mener, at den Omstændighed, at de selv svarer et Kontingent, selv yder Hjælp til Selvhjælp, maatte kunne gøre, at den højtærede Indenrigsminister vilde forhøje disse smaa 500 Kr. helst saa meget som muligt.

Skulde disse to sidstnævnte Ønskers Opfyldelse fremkalde økonomiske Vanskeligheder for Statskassen eller maaske rettere for Ministerens Budget, vil jeg i al Beskedenhed gøre Ministeren opmærksom paa de 56 000 Kr., som Skytteforeningerne faar alene til Patroner og Øvelsesrifler. Det kan maaske være meget morsomt at skyde til Maals, men jeg synes, at det er

et meget stort Beløb, Staten ofrer paa den Konto.

Dernæst vil jeg rette en Henvendelse til den højtærede Finansminister angaaende Udnævnelsen af en Vurderingsformand for Randers Skyldkreds. Jeg skal minde Ministeren om, at Hr. Arkitekt Mynster af Randers Byraad, der har et saakaldt borgerligt Flertal, var indstillet til denne Post med 11 Stemmer, medens Hr. Arkitekt Posselt fik 7 Stemmer. Alligevel udnævnte Finansministeren sidstnævnte til Posten, og nu vil jeg gerne spørge Ministeren om, hvad der er det saglige Grundlag for denne Udnævnelse, hvori Hr. Arkitekt Posselts Fortrin i Henseende til Kvalifikationer bestaar, og hvad der har bevirket, at Ministeren i sidste Øjeblik gav sine Embedsmænd Ordre til, at Hr. Posselt skulde udnævnes paa Trods af Afstemningen og den tydelige Tilkendegivelse, der var kommet fra Randers Byraad. Jeg gaar naturligvis ud fra, at det ligger under Ministerens Værdighed at tilsidesætte saglige Hensyn for politiske, men da den højtærede Finansminister jo, som det er alle bekendt, i 1920 ogsaa bejlede til Vælgernes Stemmer i Randers Kreds, mener jeg, han har en Pligt til her at gøre Rede for — det kan jo gøres i faa Ord — hvorfor han har tilsidesat Indstillingen fra det kommunale Styre. Jeg kender disse to Mænd personlig og tør sige, at med Hensyn til Kvalifikationer staar den Mand, som blev udnævnt, paa ingen Maade bedre end den anden.

Endelig til Slut en lille Omtale af en Licitation, som har fundet Sted over Murerarbejdet ved Randers Posthus; det er altsaa en Henvendelse til Trafikministeren. I Foraaret blev Murerarbejdet paa den i Randers under Opførelse værende Post- og Telegrafbygning udbudt i Licitation, og ved den Lejlighed indleverede Murersvendenes kooperative Forretning i Randers et Tilbud paa 80 000 Kr., idet Staten selv skulde levere Stenene til Foretagendet. Foretagets Leder, Hr. Andersen, blev i den Anledning kaldt til Konference med Ministeriets Repræsentant, og denne spurgte Forretningsføreren, om ikke der forelaa en Fjølregning — om det ikke var en Fejltagelse, at man havde tilbudt at udføre Arbejdet saa billigt. Man ser altsaa, at man er varsom med, at ikke visse Haandværkere skal dumpe i med et uheldigt Tilbud. Man kaldte ham op og sagde: er det ikke galt? er det ikke for billigt? kan De staa Dem ved det? det lyder utroligt. Herpaa maatte Forretnings-